

havde noget at erindre mod Indførselen til den lavere Glasstold $1\frac{1}{2}$ Skilling pr. Pund, da det overhovedet ikke vilde betale sig at indføre Flaskerne til den højere Told 7 Skilling pr. Pund. Frederiksberg Toldsted fortoldede Flaskerne med $1\frac{1}{2}$ Skilling og svarede paa derefter følgende Forespørgsel, at dette var den rette Toldsats. Selskabet bestilte derefter 10,000 Flasker, forsynede med det paa Prøven indbrændte Firmamærke.

I September Maaned fik Selskabet den Meddelelse fra Toldstedet, at Flaskerne maatte fortoldes med 7 Skilling pr. Pund, naar de vare forsynede med Selskabets Firmamærke paa samme Maade som Prøven. Selskabet forespurgte da straks hos Overtoldinspektoratet, hvorledes man skulde forholde sig, da Flaskerne vare bestilte i Henhold til Frederiksberg Toldsteds Erklæring, allerede for 3—4 Uger siden. Overtoldinspektoratet henviste til ved et Andragende at søge Tolden nedsat for de bestilte 10,000 Flasker. Et saadant Andragende blev straks indgivet. Da dette endnu ikke var besvaret, da Flaskerne i Løbet af et Par Dage kunde forventes til Frederiksberg Station, henvendte Selskabet sig til Generaltolddirektøren. Denne udtalte, at Sagen var vanskelig, og at der af Hensyn dertil endnu ikke var truffet nogen Afgørelse, men bad undertegnede gøre ham den Tjeneste at betale Tolden, da Staten jo var solvent, hvis Beløbet skulde betales tilbage. I Henhold dertil fortoldedes Flaskerne paa Frederiksberg Toldsted den 23. November 1903 med et Beløb af 1,885 Kr. 04 Ø.

Under 7. December 1903 fik Selskabet en Skrivelse fra Overtoldinspektoratet, der meddelte, at Andragendet om den lave Toldsats for de 10,000 Flasker ikke kunde bevilges, da man manglede Hjemmel dertil. Der var betalt for 12,927 Pund 1,885 Kr. 04 Ø., den lave Told andrager 406 Kr. 04 Ø. Der var i Henhold til Selskabets Opfattelse altsaa betalt 1,479 Kr. for meget. Under 31. December 1903 sendte Selskabet et Andragende til Finansministeren om at faa det for meget betalte Beløb refunderet, men modtog den 27. ds. et Afslag herpaa, med den Bemærkning, at Finansministeriet ikke ansaa sig bemyndiget dertil. Det synes mærkeligt, at saavel Generaldirektoratet som Finansministeriet kan finde det ganske i sin Orden, at Statens Borgere skulle være udsatte for betydelige Tab til Statskassen derved, at en højere Embedsmand (Toldforvalteren) afgiver en fejl Erklæring.

Selskabet tillader sig herved at andrage Rigsdagen om af Staten at faa Differencen 1,479 Kr. refunderet, i Henhold til den Betragtning, at Staten i dette Tilfælde, ved fejlagtig Meddelelse gennem sine Embedsmænd, har paaført Selskabet et betydeligt Tab, og at Beløbet ikke vilde være indgaaet i Statskassen, saafremt Selskabet ikke var blevet vildledet. Selskabet vilde nemlig da have ladet Firmamærket paasætte her i Landet, hvor Betalingen herfor er den samme som i Tyskland, nemlig ca. 5 Øre pr. Flaske, der vejer fra 1 til $1\frac{1}{2}$ Pund pr. Stykke. Naar man, efter at Frederiksberg Toldsteds Erklæring forelaa, besluttede at mærke Flaskerne i Tyskland, var det, fordi man fandt det mest naturligt, naar Omkostningerne vare de samme. Da Selskabet altsaa dels ved at indføre en Vareprøve og dels ved en direkte Forespørgsel til Toldstedet, der har haft Vareprøven til Undersøgelse, har gjort alt muligt for at faa paalidelig Underretning, før den skred til Bestillingen, maa det sikkert anses for i højeste Grad ubilligt, at der skal paaføres Selskabet et saa betydeligt Tab, som det, der her er Tale om."

Udvalget gør ikke Indstilling.